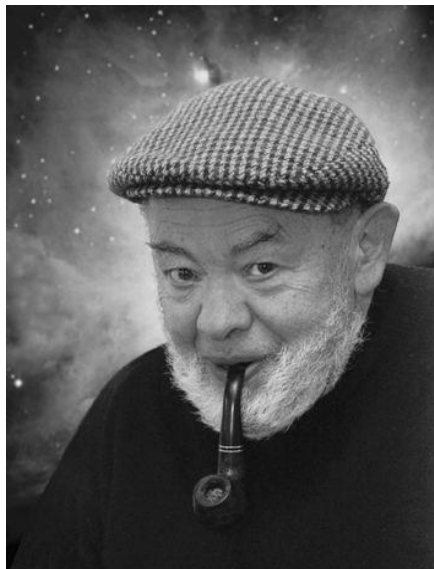

PERTIS JENŐ 85¹
zeneszerző, zongoraművész

I.

Pertis Jenő

(Budapest, 1939. április 23. – Budapest, 2007. május 2.)
Erkel Ferenc-díjas zeneszerző, zongoraművész.

Hatvanhét éves korában megjelent első szerzői lemeze címlapján a kép – pipás ember sapkában – bármilyen foglalkozást inkább sejtet, mint a komponistáét. Pedig az volt – mint a pálya delelőjére kikristályosodott – a javából. Egy nagy zenész család reflektortól idegenkedő, de saját fénnel világító tagja. Híd apja, a neves prímás *Pertis Pali* hegedűjétől a maga billentyűin át fia, *Pertis Attila* zongorájáig és egy másik hegedűig, az unokaöcs *Kelemen Barnabás*éig. De ne siessünk! Ő sem sietne, nem olyan alkat volt, inkább csöndes, megfontolt. Nem is szerzett sem irigyeket, sem ellenségeket, ám szerzett gondosan megmunkált, erős önbírálattal is kiérlelt kompozíciókat, amelyeknek sorát 68 évesen vágta ketté a sors.

Pertis Jenő pályáját meghatározta a családi környezet. A kérdés csak az volt: az apai hangszert örökli-e, vagy az anyait, a zongorát. Az előbbinél állni kell, az utóbbinál ülni lehet. Leült hát mellé, hogy soká föl se álljon onnan. Már konzis korában szombati tánczenével keresett pénzt korán megözvegyült édesanyja segítésére, majd a Vasas Művészegyüttestől az Operaházig vezetett korrepetitori

¹ **Hollós Máté** nekrológja a Muzsika 2007/6. számában jelet meg.

pályája (az utóbbi helyen a magnetofon térnyeréséig a balettet szolgálta, majd a magánénekeseket). De nem zongoraművész akart lenni. Benne önálló zene bontakozott, elvégezte a konzervatóriumot *Major Ervin*, majd a Zeneakadémiát *Szabó Ferenc* keze alatt zeneszerzés szakon. Diplomát karvezetésből szerzett. Nem sorolhatjuk itt az általa dirigált kórusokat (talán mert ahhoz is állni kellett volna?), de sorolhatjuk a karműveket, amelyek fő ihletője a zeneakadémiai diáktárs, a kiváló karnagy, *Zakariás Anikó*. Kezdetben az ő növendékeinek, majd az általa vezetett, legendás pesterzsébeti *Csili Kamarakórus* dalosainak írt, akik nem pusztán karvezetőjük férje kedvéért kirándultak a kortárs zene területére. Azután telítődött e feladattal, eltávolodott az énekkari komponálástól. A Magyar Rádió 2006-ban sugárzott *Önarckép hangokkal* című műsorában még úgy vallotta: nem tudja elképzelni, hogy vokális zenét írjon, annyira instrumentálisan gondolkodik. Aztán mégis megtört a jég. Idei márványtermi szerzői estjén szíven ütött a zongorakíséretes vegyes karra szánt *Két háromszéki ballada*. A Csili-korszak legjelentősebb darabja alighanem a sumér-akkhád varázsmondókákat zenésítő *Tört agyagtáblák* volt. Pertis Jenő megküzdött kórusművei hangjáért. Ott, ahol évtizedeken át – érthetően – a kodályi, bárdosi hagyomány élt, s nemcsak e mesterek nagysága, hanem az általuk felmutatott igazán magyar lejtésű éneklés ereje folytán is, ő tudott eltérőt alkotni. Viaskodott ugyan a prozódiaival, de stilárisan magára talált e műveiben is. Legnehezebb kórusa *A fal. Eugène Guillevic* verse (*Somlyó György* magyarításában) Pertis egyik visszatérő lélektani problematikáját boncolja: fal előttünk és fal a hátunk mögött, közülük nem tudunk kitörni.

Ilyesmiről elmélkedik a négykezes *Három misztikus etűd* középtétele, a *Kagylóban* is: nem szabadulhatunk a számunkra rendeltetett „kagylóból”. S ezzel a művel áttérünk az őszebe forduló éve alkotói tavaszában keletkezett nagyszerű kompozíciókra, köztük a *Családi zene* sorozatára. Aki e címet Pertist nem ismerve olvassa, azt hihetné, könnyű kamarazene, amit – régi mintára – a vásárnapi ebéd után a család is eljátszhat. Ám e ciklus magas művészi és technikai felkészültséget igénylő hangverseny-repertoár egy kivételes család magasrendű zenész tagjai keze alá. Az első: négykezes az *Egri&Pertis Duó* – a meny, *Egri Mónika* és Pertis Attila – számára, a harmadik a Kelemen Barnabásnak és feleségének, *Kokas Katalinnak* ajánlott hat darab hegedűre és brácsára, a negyedik a *Három misztikus etűd* (amelynek már említett tételét *A kastély* és a *Lavina* fogja közre. A második? A papírkosárban. Mert Pertis Jenő szigorú kritikusa volt önmagának. Nem ez az egyetlen sajátkezüleg „kiiktatott” partitúrája. De abban is ritka, hogy pályája közepén egy róla megjelent kritika

hatására alapjaiban átgondolta munkásságát, s némi szünetet tartva a komponálásban, új útra tért.

A „családnak” más darabokat is írt: a négykezes *Hat aforizmat*, a jól furulyázó matematika-fizika-tanár Pertis-fiúnak, Szabolcsnak a brácsával kombinált *Két rapszodiát*, a hegedű-brácsa *Duót*, a tavaszi szerzői esten bemutatott mélyhegedű *Notturnót*. Meg a két hegedű-zongora szonátát – a másodikat nagybeteg húgának, a csembaloművész *Pertis Zsuzsának* ajánlva, kettejük fiai előadásában. Ki hitte az áprilisi est megindultságában, hogy saját búcsúját halljuk?

Pertis Jenő sosem harsány, de akár szóban, akár zenében igényes humorát már tételcímek is fölidézik: *Találkozás a nagy Johannesszel*, *Találkozás az öreg székellyel* – s még inkább, ami mögöttük hangokban sziporkázott. Élveztem éjszakai e-mailjeinket. S nemcsak a külvilág szarkasztikus szemléletét, hanem a saját alkotás tűzhelyében parázsló önirónia szavait is.

Pipás arc, sapkával – egy kisemberé. Zene és személyiség – egy nagy művészé.

II. HOLLÓS MÁTÉ MŰVEK BONTAKOZÓBAN² Pertis Jenő családi zenéje

Pertis Jenő és felesége, Zakariás Anikó középiskolai ének-zenetanár, karnagy, férje művészi hagyatékának rendíthetetlen gondozója.

² Muzsika 2004/7.

- *Pertis Jenő híres zenészcsaládja lemenő ágának évek óta ír új műveket, amelyeket a fiatalok sikerre visznek. Folytatódik-e a Családi zenesorozata?*
- Igen, de a sorozat most készülő furulya-mélyhegedű kettőse, a *Két rapszódia* már nem viseli a Családi zene címet.
- *Idézzük föl a Családi zene eddigi folyamát, hogy lássuk, ki mindenki tagja a Pertis családnak!*
- Szinte észrevétlenül nőtt föl közöttem egy új nemzedék: fiam, *Pertis Attila* és felesége, *Egri Mónika*, unokaöcsém és keresztfiam *Kelemen Barnabás*, s az ő felesége, *Kokas Katalin*. Elsősorban ők az inspiráció forrásai. Már régen biztattak darabírássra, de én elhárítottam a családi felkérést. Aztán mégis rászántam magam, s meghatott, milyen odaadással tanulták meg és adják elő zenémet. Most kisebbik fiam, *Szabolcs* debütál, ő ugyan matematikus, de furulyázik.
- *Különös kombináció a furulya és brácsa kettőse. Nehéz lehet kiegyensúlyozni hangzásukat: a furulyaé kisebb, de élesebb.*
- Nem játszatom együtt a két hangszert. A furulya keretbe foglalja a rapszódiaikat. A lassúban egy gyimesi keszervet játszik, ahhoz frízi gondolatait a brácsa, majd visszatér a furulya, s ugyanígy építem föl a gyorsat is. Hasonlatképpen így is mondhatnám: a furulya a „textus”, a brácsa a „prédikáció”; a furulya bevezeti azt, amiről a mélyhegedű beszél.
- *A népzenei inspiráció új szín a palettádon, ugye?*
- *Hat darab hegedűre és brácsára* című, No. 3 jelű Családi zeném *Találkozás az öreg székellyel* tételében már megjelent a népzenei hatás. Huszonéves koromban a Vasas Művészegyüttesben dolgoztam, s írtam kísérőzenét a Budapest Táncegyüttesnek is – manapság mintha ennek emléke idéződne föl bennem. Ugyanakkor nagyon más az eredmény, hiszen az utóbbi években sokkal koncentráltabban dolgozom, mint korábban bármikor. Hajdani darabjaim kissé kócosak, fésületlenek voltak, amit akkor nem bántam, sőt, szerettem, hogy nem olyanok, amilyet mások írnak. De hatvanéves korom után megváltozott a leírt hangokhoz való viszonyom. Egyébként helyesen mondod: népzenei kompozíciókat nem Pertis Jenő családi zenére írtam, s nem írok, de darabjaiban megszólalnak népi motívumok. A hegedűre és gordonkára írt szonátám zárótétele is folklorisztikus elemeken alapszik. Eszembe jut a népzenei ihletésű zenei tematika, s szívesen írom le.

– *Mit jelent munkamódszered változása? A „kócos” jelző talán arra utal, hogy régebben vállaltad az improvizatívabb darabokat, kevésbé átgondolt koncepcióval, mint afféle fenegyerek – hiszen, mint mondod, élvezted a másoktól való különbözést. S miért higgadtál le?*

– A fenegyerekességet vállalom. Improvizatív jellegről nem beszélnek, hiszen mindig hosszas rágódás során jegyeztem le darabjaimat. Hatvanévesen eltökéltem, hogy visszatérek a szigorúbb formákhoz, így például a szonátaelvhez, amit azelőtt sohasem tettem, szívesen zárom darabjaimat szonátarondóval. Egyedül *Hat darab vonósnégyesre* című kompozíciómban akad a múltban egy 40 másodperces szonátaforma, weberni mintájú tömörítéssel. Most némiképp visszatértem a régi formákhoz, s zenei stílusomban is a régebbi tartalmakhoz. Nem tudom, miért alakult így. Azt hiszem, most írom meg azokat a darabokat, amelyeket fiatal koromban elmulasztottam. Több nemzedéktársad szokta emlegetni, hogy a '60-as, '70-es éveekben kénytelenek voltak stiláris elvárásokhoz alkalmazkodni. Ezek már nem politikai követelmények voltak, inkább az új kor esztétikájának ellentmondást nehezen tűrő útjelzői.

– Az elvárásoktól a '80-as, '90-es éveksorán fokozatosan megszabadulva találtak vissza ifjúkori önmagukhoz. Veled is hasonló módon történt?

– Igen. Amikor hajdan megismerkedtem Schönberg, Berg, Webern zenéjével, Stravinskyéval, Xenakiséval, Pendereckiével, én is hatásuk alá kerültem. Volt dodekafon korszakom, amelyből a szerialitás hosszabban fennmaradt. Az öregkorhoz érkezvén úgy döntöttem, olyan zenét írok, amelyet én szeretnék, amelyet én élvezek. A huszadik századi kötöttségektől szabadulván kedvtelve komponálok.

– *Mondhatjuk-e, hogy korábbi műveidet szellemi kedvvel írtad, míg a maiakat zenei és lelki kedvvel? Vagy ez a meghatározás már erőltetett?*

– Így van, ahogy mondod, csak a megfogalmazás kicsit erős. A korszellemmel haladtam, s most jólesik az ilyen vonzáskörből kilépni.

– *A két rapszódia előtt még készült és bemutatásra vár egy Családi zene címet viselő, (a sorban a 4.) darab, amely Attiláéknak íródott. Az imént a szokatlan apparátuson merengtünk, a zongora négykezes inkább szokványosnak mondható. E művön is felfedezhetők-e stiláris szabadulás, a megújulás jelei?*

- Nem. Szándékos stílusváltásra nem törekedtem. Programszerű címet viselnek a tételek: Kastély, Kagylóban, Lavina.
- *Volt-e a komponáláskor szerepe annak, hogy nagyon közelről ismered a muzsikuskat?*
- Amikor elképzelem a darabot, előttem vannak, amint játszanak, így valószínűleg olyan dallamokat, olyan zenét írok, amit szívesen adnak elő. Miként a Korunk Zenéjén bemutatandó *I. hegedű-zongoraszonátámban*, amelyben először játszik együtt Kelemen Barnabás és Pertis Attila.

III.

RECENZIÓK PERTIS JENŐ KONCERTEKEN ELHANGZÓ ALKOTÁSAIRÓL

A harmadik hangversenyről (december 1.) mindössze egy kompozíciót ragadok ki: PERTIS JENŐ munkája a címe szerint *Két rapszódia*, amely azonban egyetlen nagyobb egységet alkot, hiszen az első „lassúja” után a táncosabb második jellegzetes „friss”. Pertis évek óta jobbnál jobb darabokat ír. Mintha mostanában találta volna meg igazi hangját. Folklórból indul ki, de zenéjében nincs semmiféle nacionalista gőz, önáltató szentimentalizmus. E tekintetben Bartók örököse. Ugyanakkor a legkevésbé sem epigon. Arányérzéke és hangszeres fantáziája bámulatos. Szinte bizarr, hogy olyan furulya-brácsa duót komponál, amelyben a két hangszer alig szól egyszerre. Az első részben a furulyaszó csak keret. A második elején egy rövid dudazenében egyesül a kétféle hang. A furulyadallam afféle „talált tárgy”, ihlető forrás, amelyhez a brácsa szubjektív kommentárt fűz. Hihetetlen erő van ebben az opusban. Még a felvételen is érződik a nézőtér döbbent, feszült csendje. Az igazsághoz tartozik, hogy Pertisnek szerencséje is van. Hiszen múltkor *Kelemen Barnabás* és *Kokas Katalin* mutatta be egy művét, most pedig *Pertis Szabolcs* furulyája mellett *Kokas Katalin* játszotta a brácsaszólamot – elképesztő virtuozitással és muzikalitással. Nem hinném, hogy akad ma a világon még egy muzsikusk, aki ennyire tudna brácsázni...

Porrectus (Muzsika, 2005/3.)

Lehet, hogy csak látszat, de úgy tűnik, mintha *Pertis Jenő* zenéjének kvalitására csak a szerző utolsó alkotókorszakában figyelt volna fel a kortárs zene iránt érdeklődő közönség. Az érdeklődés örömteli fordulat – *Pertis* halála után sem lankad. (A kamaraterem zsúfolásig megtelt.) Újabban évtizedek óta fiókban heverő munkáival is találkozhattunk, melyekről rendre az derült ki, hogy lett volna helyük a magyar kortárs zene pódiumán. E körülményből is arra következtetek, hogy *Pertis* periférián működő komponista volt, s talán nem is nagyon törekedett a centrumra. *Pertis* soha nem ambicionálta a feltűnő eredetiséget, a kísérletező hangot. A kései hangszeres művekben pedig kifejezetten a klasszikus mintákra utalva alakította ki kompozíciós formáját, mindig könnyen felmérhető dimenzióját. Felületes benyomásaim azt sugják, hogy a szerző utolsó alkotókorszakában találta meg azt a nyelvet, mellyel ő maga is elégedett volt. E művek alapján társíthatjuk egy „harmonikus személyiség” karakterjegyeit *Pertis Jenő*höz.

Május eleje óta sajnos *Pertis Jenő*ről már múlt időben kell szólnunk. Ő azon szerencsések közé tartozott, akinek mindig volt kinek írnia. Közvetlen környezetében ugyanis számos tehetséges muzsikussal nőtt fel, akiknek játékáról a lemezen is sugárzik az alkotó iránti szeretet, a teljes odaadás, valamint a gondolati-szellemi közösség azzal, akinek a műveit megszólaltatják. Az ezredforduló táján született *Családi zenét* és más kamaraműveket a *Kelemen-Kokas*, illetve az *Egri-Pertis* páros előadásában halljuk, de ezek mellett korábban komponált darabok teszik teljessé a képet. A kilenc női hangra írt *Fal No. 2*, ez az érdekes kísérlet az improvizációval, a kétcimbalmos bagatellek, a rézfúvós szextett, vagy a vonósnégyesre írt hat tétel a nyolcvanas évekből, mind egy invenciózus, nagy szakmai tudású, jó humorú zeneszerző üzenetei az utókornak.

VT (Gramofon, 2007, Nyár)

Hangversenytermi bemutatóként szólalt meg *PERTIS JENŐ* utolsó hangszeres műve, a 2. *hegedű-zongora-szonáta*. A darab a szerző húga, *Pertis Zsuzsa* emlékének szól, s gyermekeik, fia, *Pertis Attila* és unokaöccse, *Kelemen Barnabás* számára írta. Ezen a hangversenyen is ők ketten adták elő. Számomra ez a mű volt a fesztivál igazi revelációja. A darab, miközben a Bartók-rapszódia, a hegedű-zongora-szonáták, a Szólószonáta, valamint a népdal

hatásai is számosak és világosak, s miközben egy személyes tragédia konkrét tartalma ihlette, abszolút öntörvényű és jelentékeny kompozíció, mely minden pillanatban meglepetéseket tartalmaz, karaktereinek skálája kivételesen széles, óriási biztonsággal építi ki belső világát, és mindvégig rendkívül hangszeresű, hogy úgy mondjam, izmos zene a két, egyenrangúan kezelt játékos számára. Rendkívüli teljesítményt nyújtott, a mű beható ismeretéről és a vele való teljes azonosulásról téve tanúbizonyságot mind *Kelemen Barnabás*, mind *Pertis Attila*. Nem tudhatjuk, mennyit veszítettünk *Pertis Jenő* váratlan halálával.

Malina János (Muzsika, 2009/3.)

Családi zene címmel rendezett szerzői estet a Bartók Emlékház PERTIS JENŐ-nek, akinek – bár Erkel Ferenc-díját még megérhette – 2007-ben bekövetkezett halála után nyilvánosságra került művei adtak igazán megkülönböztetett rangot a hazai zeneszerzésben. Ez a mostani hangverseny kiadósan merített az életműből, közelebbről annak instrumentális kamarazenei részéből: összesen nyolc kompozíció vagy darabrészlet szólalt meg, csupa kései, 2000 és 2004 között keletkezett mű. Bár ezúttal nem voltunk részesei felfedezésnek – a program fele, még szerzője életében, lemezen is megjelent –, arról újra, élményszerűen meggyőződhattunk, hogy a darabok jó része többedszerre meghallgatva sem veszít értékéből, remekül állja az idő próbáját. Sőt néhányuk vélhetően ki fog törni a szerzői estek karanténjából is. A megszólaltatott művek a következők voltak: a *Családi zene No. 1* című négykezes darab; a *Duó hegedűre és brácsára*; a négykezes *Négy etűd*; a *2. szonáta hegedűre és zongorára*; a brácsára és népi furulyára komponált *Két rapszódia* I. tétele; a *Három misztikus etűd négy kézre*; a *Szonáta hegedűre és csellóra*; valamint a *Szerenád hegedűre, brácsára és csellóra*.

A koncert sikeréhez nagyban hozzájárultak a kitűnő előadók: *Mérei Anna* és *Winkler Orsolya* (hegedű), *Bársony Péter* (mélyhegedű), *Déri György* (gordonka), *Pertis Szabolcs* (hatlyukú furulya), *Füzesséry Zoltán* (zongora), illetve az *Egri & Pertis Zongoraduó* (azaz *Egri Mónika* és *Pertis Attila*). Jellemző *Pertis Jenő* habitusára, hogy bár a programból a *Három misztikus etűd* és a *Hegedű-cselló szonáta* is a „családi zene” megjelölést viseli alcímként, a furulyás darab pedig népi hangszerre íródott egy amatőr családtag (a most is fellépő *Pertis Szabolcs*) számára, s az utolsó mű a *Szerenád* címet viseli, egyetlen darab, egyetlen tétel sem tekinthető szerényebb igényű, „alkalmi” vagy éppen „szórakoztató” zenének: a maga terjedelmében és műfajában mindegyik

valódi zenei kérdéseket tesz fel és válaszol meg – s jóllehet *Pertis*nek a zenei humora is kitűnő, elmondhatjuk: zenében nem ismer tréfát. Vannak persze különösen ihletett és koncentrált darabjai, amelyek kiemelkednek a többi közül. Ilyen az „opus ultimum”, a 2. *hegedű-zongora-szonáta*, ez a hallatlanul koncentrált, emocionális és egyéni hangú, sőt önvallomásnak tetsző, nagylélegzetű kompozíció, amely biztosan az utóbbi évtizedek magyar hegedűirodalmának egyik gyöngyszeme. Nem kevésbé tetszik jelentősnek számomra a *Három misztikus etűd* sem: az első két tétel nagyszabású hangfestészete stílusával ugyan egyáltalán nem, de a kép felidézésének intenzitásával Debussyt juttatja eszembe; míg az utolsó, a *Lavina* címet viselő tétel annyira eredeti és elementáris erejű, hogy az egész ciklus, úgy vélem, joggal várja felfedezését a négykezes alaprepertoár részeként, jóllehet technikai igényei igen jelentősek. A legfontosabb művek között érzem a helyét a hegedű-csellószonátának is, de a sirató jellegű, megrázó erejű lassú tételnek feltétlenül. Végül pedig a legerősebb művek közé sorolhatjuk a *Szerenád*ot, amelynek zenei szövete, címére rácafolva, vonósnégyeshez méltóan igényes, és – különösen az első tétele – a fiatalkori Kodály-kamarazene vallomásos, mélységesen komoly hangját idézi emlékezetünkbe – még ha azután a III. tételben megjelenik is a gyermekdalok hangja és az ezzel járó játékosság. A koncertet végig hallgatva arra is rádöbbenhetünk, hogy a kései *Pertis* mennyire szuverén, önálló hanggal rendelkező zeneszerző-egyéniesség.

Bár a korábbi *Pertis*nek voltak merész kísérletei a hangszeres zenében, utolsó éveiben semmiképp sem tekinthető avantgárdnak, újítónak. Azt azonban éppoly kevésbé mondhatjuk róla, hogy valamiféle visszalépést tesz egy korábbi zenei köznyelvhez azért, hogy érthetőbbé váljon. Nem, *Pertis* nem tesz engedményt: megnyilatkozásai annyira direkték és erőteljesek, hogy a nyitott fülű hallgatóra nyelvi nehézség nélkül, közvetlenül hatnak. Ami pedig az előadókat illeti, feltétlenül ki kell emelni közülük az *Egri & Pertis Zongoraduó*t, amely virtuozitásával, a végletekig összecsiszolt játékával, és főleg a kifejezés világító erejével az általam ismert korábbi, magas színvonalukat is jócskán fölülmúlták. A vonósok közül *Bársony Péter* és *Déri György* sziklaszilárd zeneisége és magvas hangja volt emlékezetes, illetve, *Mérei Annával* együtt, a *Szerenád*ban nyújtott magasrendű kamarazenei teljesítményük. És mindenképpen elismeréssel kell adóznom a nem zenész *Pertis Szabolcs* abszolút professzionális furulyázásának.

Malina János (2013/1.Muzsika / Bartók Emlékház)

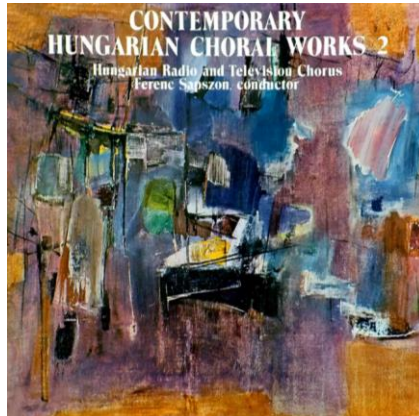
IV.
FŐBB MŰVEI
Hangszeres művek

Változatok egy névjegyre (1982)
Öt tanulmány kamarazenekarra (1978)
Hat darab vonósnégyesre (1980-as évek)
Recitativo No. 2. klarinétra (1980-as évek)
Adagio (1980-as évek)
Félbemaradt mesék marimbára és vibrafonra (1982)
Rézfúvós szextett (1982)
Szerenád vonóstrióra (2002)
Capriccio (1984)
Szerenád sárgában rézfúvós-ötösre (1984)
Öt bagatell két cimbalomra (1985)
Hat aforizma – négykezes (1989)
Rapszódia cimbalomra (1990-es évek)
Quintett öt csellóra (1990-es évek)
Hét duó nagybőgőre és zongorára (1990-es évek)
Rézfúvós kvintett (1990-es évek)
Tört rácsok – gitár (1990-es évek)
Homage – hegedű–cselló–zongora trió (1990-es évek)
Leánybúcsú mezzoszoprán hangra, fuvolára és csellóra (1990-es évek)
Öt közjáték szaxofonra (1984)
Páros fuvolára és csellóra (1990-es évek)
Pastorale két kürtre (1988)
Szerenád (2000)
Toccata (2000)
Duók hegedűre és brácsára (2000-es évek)
Notturnó mélyhegedűre (2000-es évek)
Két rapszódia (2000-es évek)
Három kis darab gyermekeknek fagottra (2000-es évek):
Ellenpont, Csónakon, Pöttyös labda
Négy etűd zongorára, négy kézre (Makacs nemtom; Érvek-ellenérvek; A mérleg
nyelve; Perpatvar) (2001)
Családi zene
(a Családi zene No. 2 a szemeteskosárban végezte, így a sorozatból hiányzik,
most már örökre)
Családi zene No. 3 (2001)
Családi zene No. 4 – négykezes (3 misztikus etűd: A kastély; Kagylóban;
Lavina) (2002)
I. hegedű-zongoraszonáta (2003)
II. hegedű–zongora szonáta (2007)

Kórusművek

Négy bagatell gyermekkarra (1965))
Három kórusmű gyermekkarra (1966–67)
Négy magyar népdal (1966–67)
Két kórusmű József Attila verseire (1967)
Kantáta 1919 (1969)
A férfi halála (1971)
Négy sor (1972)
Ostinato (1973)
Az éjben kiált valaki (1974)
Két kórusmű Csuka Zoltán verseire (1974)
Három tétel William Butler Yeats verseire (1975)
A hűtlen lány (1975)
Ívek (1975)
Őszi vázlat (1975)
Medvetánc (1975)
Csak azt mondd meg rózsám (1976)
Arass rózsám... Két szigetközi népdal (1976)
Három töredék (1976)
A megátkozott lány balladája (1976)
Át a vízen (1976)
Négy magyar népdal (1976-1980.)
Tört agyagtáblák (1979)
Töredékek/80 (1980)
Kaláris (1980)
Naenie (1980)
Sirató (1980)
Életrehívó (1980)
Ember voltam (1981)
A Fal No.2 (1981)
Fal No. 3 (1983)
Őszi idill (1987)
Altötting harangjai (1990)
Két háromszéki ballada (2006)

V. DISZKOGRÁFIA

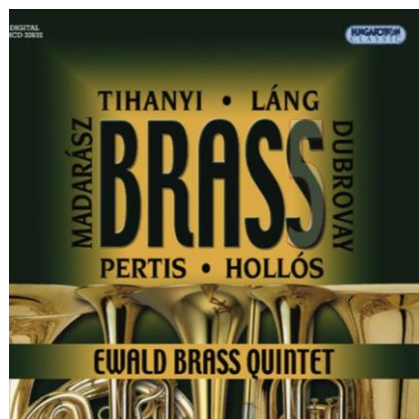
[A hűtlen lány](#) (4:27)

© 1978 HUNGAROTON RECORDS LTD.

Családi zene és más kamaraművek

© 2007 HUNGAROTON RECORDS LTD.

[Serenade in yellow](#) (7:18)

© 2009 HUNGAROTON RECORDS LTD.

[Jenő Pertis: Sonata no.2 part 1/2 \(7:45\)](#)

[Jenő Pertis: Sonata no.2 part 2/2 \(7:34\)](#)

Pertis Attila (zongora), Kelemen Barnabás (hegedű)

VI. HANG-ÉS FLMFELVÉTELEK

[„AZ ÖREG KAGYLÓ MESÉJE”. EMLÉKEZÉS A 15 ÉVE ELHUNYT PERTIS JENŐ ZENESZERZŐRE \(1:33:50\) \(2022\)](#)

Házigazda: HOLLÓS MÁTÉ

Műsor:

Bartók Béla: Román népi táncok, BB 68 Népi furulyára és zongorára újra gondolva.

Előadja: Pertis Szabolcs és Hidvégi Boldizsár, a Gödöllői Chopin Zeneiskola népi furulya tagozatának hallgatója népi furulyán, valamint Pertis Attila zongorán.

Pertis Jenő: Két darab a Fagottiskolából (1. Csónakban 2. Pöttyös léggömb)

Előadják a Nádasdy Kálmán Alapfokú Művészeti Iskola tanulói, Annus Medárd fagotton és
Pertis Fanni zongorán.

Claude Debussy: Kis szvit zongorára négy kézre (1.Csónakban; 2. Díszmenet; 3. Menüett; 4.
Balett)

Pertis Jenő: Négy etűd zongorára négy kézre (Makacs szemtanú; 2. Érvek-ellenérvek; 3. A
mérleg nyelve, 4. Perpatvar)
Egri & Pertis Zongoraduó

G. F. Händel: G-dúr Chaconne

Pertis Jenő: Négy zongoradarab (1981) – ősbemutató

(1. 40 másodperc a szorítóban; 2. Harsány kérdés; 3. Dunai kavicsok; 4. Az öreg kagyló
meséje)

Pertis Attila (zongora)

Pertis Jenő: Öt közjáték szaxofon kvartettre;

G. F. Händel: Vízi zene – részletek

Előadja a Budapest Szaxofon Kvartett: Szepesi Bence, Puskás Levente, Tószegi Bernát,
Horváth Marcell

(Bartók Béla Emlékház, 2022. november 18.)

Pertis: Három kis darab - I. Ellenpont (Herpay, Huszics) (1:42)

Pertis: Három kis darab - II. Csónakon (Herpay, Huszics) (1:05)

Pertis: Három kis darab - III. Pöttyös labda (Herpay, Huszics) (1:06)

Herpay Ágnes (fagott), Huszics Ibolya (zongora)

2009 @ Pécs (Hungary), Művészetek és Irodalom Háza LIVE RECORDING

Pertis Jenő: Népdalcsokor (7:28)

Vezényel: Uhreczky Eszter Adolf Diána - furulya Masznyik Hanna - furulya Deák Éva -
furulya Preszter Nóra – zongora

Szerenád sárgában rézfúvós-ötösre (1984). YouTube (7:18)

Pertis Jenő - Altató (Három szerelmes vers) (1:17)

A felvétel 2012. április 22.-én készült az ELTE AULA dísztermében a Prelude Vegyeskar és
a Csili Kamarakórus előadásában. Vezényel: Zakariás Anikó

ZENEÓRA: A PERTIS CSALÁD (1:00:14)

Némethy Attila vendégei a Pertis család zeneművész tagjai

**VII.
PERTIS JENŐ ZENEMŰVEI
AZ AKKORD ZENEI KFT., A KONTRAPUNKT ZENEMŰKIADÓ
ÉS AZ EDITIO MUSICA BUDAPEST GONDOZÁSÁBAN
(Válogatás)**

CSALÁDI ZENE No.3

FAMILY MUSIC No.3

Előjáték Prelude

Allegro furioso

PERTIS, Jenő

(*1939)

Violino

Viola

5

Vi.

Vla.

8

Vi.

Vla.

11

Vi.

Vla.

P
E
R
T
I
S

SONATA
FOR VIOLIN
AND PIANO

HEGEDŰ-
ZONGORA
SZONÁTA

Barnabásrak és Attilának To Barnabás and Attila

I. HEGEDŰ-ZONGORA SZONÁTA
SONATA FOR VIOLIN AND PIANO No. 1

1.

Sostenuto $\text{♩} = 86$ PERTIS, Jenő
(*1939)

Violino

Pianoforte

2 Allegro

VI.

Pf.

3 sost. Allegro

VI.

Pf.

5 sost.

VI.

Pf.

SZERENÁD SERENADE

1

I.

Allegro moderato **PERTIS, Jenő**
(1939 - 2007)

Violino *f*

Viola *mf*

Violoncello *f*

2

VI. *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

più mosso

3

VI.

Vla.

Vc.

5

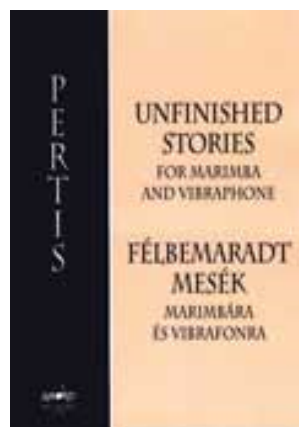
VI. *p*

Vla. *p* *p* *f* *fp*

Vc. *p* *p* *f* *fp*

© Akkord Music Publishers, 2007
Printed in Hungary
All rights reserved
Photocopying is prohibited!

A - 1139

2

Kósa Gábornak

FÉLBEMARADT MESÉK
marimbára és vibrafonra

to Gábor Kósa

UNFINISHED STORIES
for marimba and vibraphone

1.
... egy széteszló felhőről

... a cloud dispersing

PERTIS, Jenő
(1939-2007)

Pastorale per 2 corni

PERTIS, Jenő
(1939 – 2007)

Rubato

Corno 1
in Fa

p *f* *p* *mf*

p *p*

p *sub. p* *f* *p* *f*

accel. *p* *f* *p*

p

p

SONATA FOR VIOLIN
AND PIANO
No. 2

II. HEGEDŰ-ZONGORA
SZONÁTA

Húgomnak

To my sister

II. HEGEDŰ-ZONGORA SZONÁTA
SONATA FOR VIOLIN AND PIANO NO. 2

1.

PERTIS, Jenő
(1939–2007)

Allegro

Violino

Pianoforte

Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

Pertis Jenő: Csónakban

Pertis Jenő: Pöttyös léggömb

Pertis: Három kis darab - II. Csónakban (Herpay, Huszics) (1:05)

Pertis: Három kis darab - III. Pöttyös labda (Herpay, Huszics) (1:06)

Herpay Ágnes (fagott), Huszics Ibolya (zongora)
(2009 @ Pécs (Hungary), Művészetek és Irodalom Háza LIVE RECORDING)

Pertis Jenő: Ellenpont

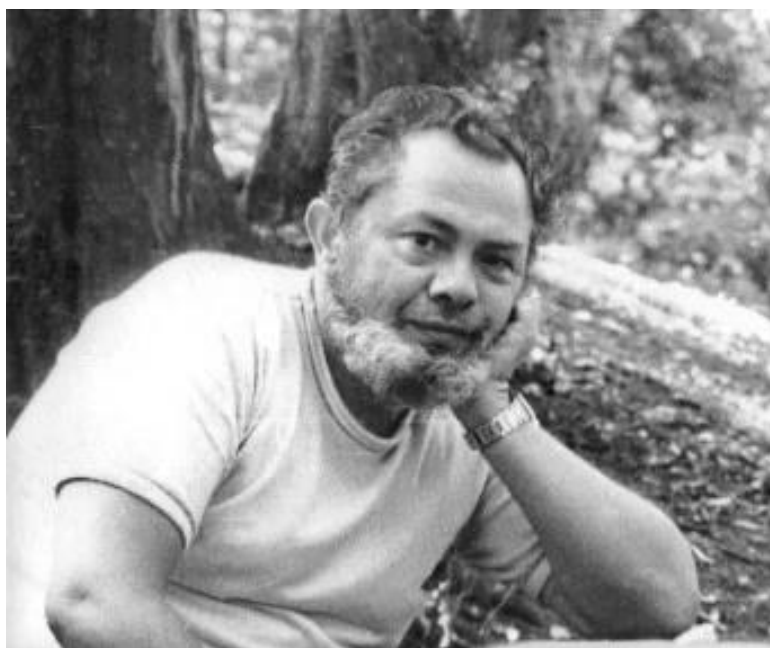
Pertis: Három kis darab - I. Ellenpont (Herpay, Huszics) (1:42)

Herpay Ágnes (fagott), Huszics Ibolya (zongora)
(2009 @ Pécs (Hungary), Művészetek és Irodalom Háza LIVE RECORDING)

VII. ÉLETKÉPEK

Pertis Jenő az édesapjával 1942-ben

<https://szeged-a-mindenem.webnode.hu/zenei-album-pertis-jeno-muvei-a-somogyiban/>

<https://kultura.hu/komoly-jazz-elhunyt-pertis-jeno/>

<https://kultura.hu/komoly-jazz-mese-magamrol/> (2006)

